

РЕШЕНИЕ

№ 26694

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Ася Тодорова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3957** по описа за **2026** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, подадена от юрк. Д., срещу Решение № 686/26.02.2026 г., постановено по АНД № 12435/2025 г. на Софийския районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърден издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от проц. представител на ответника разноски.

Ответникът – „Надин Холд“ ЕООД, в писмен отговор, подаден от адв. А., оспорва касационната жалба. Претендира разноски.

В ОСЗ ответникът не се представлява. В писмена молба от 02.06.2026 г. поддържа отговора и искането за присъждане на разноски. Представя доказателства за извършването им.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока

по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП на „Надин Холд“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.05.2022 г. в 10:53 ч., с устройство № 20421, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата /ЗП/, намиращо се на път А -3 км 8 + 226, е установено нарушение № D., на ППС влекач „S. G. L. M.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18600, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща техническа допустима максимална маса на състава 40 000, в [община]. За движение по път А- 3 км 8 + 226, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа за ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. За посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. Въз основа на доказателствения запис е бил генериран процесният ел. фиш за налагане на имуществена санкция на „Надин Холд“ ЕООД в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Независимо от налагането на административното наказание, на дружеството е указано, че дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП, съобразно категорията на ползваното от него ППС в размер на 133.00 лв.

За да отмени ЕФ, районният съд е обусловил изводи, че административнонаказателното обвинение е неясно, както и че към датата на извършване на процесното нарушение - 03.05.2022 г., законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Поради това административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана незаконосъобразно. Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 167а, ал. 1 ЗДвП, АПИ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси. Според ал. 3 на същата разпоредба електронната система документира установените нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, като създава доклади с приложени статични изображения – снимков материал. В административнонаказателната преписка се съдържат такива снимки, както и доклад. По арг. от чл. 189е, ал. 8 ЗДвП докладът и приложеният към него снимков материал представляват доказателства за следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (в редакция към момента на извършване на нарушението, ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, се издава електронен фиш. Електронният фиш следва да съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Поради това в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а впоследствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш.

Тъй като се касае за наказателно-административна дейност, не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП, да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3б ЗДвП. Административнонаказателната отговорност на дружеството за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП е била неправилно ангажирана с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж ЗДвП в относимата редакция.

По отношение на санкцията следва да бъде съобразено и произнасянето на СЕС по дело С – 61 на СЕС, в следния смисъл: посоченото в член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г. изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

В тази връзка АССГ споделя мнението, че решението по дело С-61/23 на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка на характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500 лева. За да е възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика- да е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса или поне тол сегментът, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложен като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл.10, ал.1, т.2 ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в ЕФ и приобщените от СРС на основание чл. 283 НПК писмени доказателства. При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

По тези правни съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора разноски на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 377 евро. Искането за разноски е своевременно заявено, като са представени доказателства за действителното им извършване- договор за правна защита и съдействие № [ЕГН]/01.06.2026 г. Неоснователно е направеното възражение за прекомерност от проц. представител на жалбоподателя. Така претендиращият размер на адвокатския хонорар е справедлив и обоснован и същевременно зачита сложността на делото, поради което не са налице основания да бъде намаляван.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 686/26.02.2026 г., постановено по АНД № 12435/2025 г. на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Надин Холд“ ЕООД разноси по делото в размер на 377 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.